РЕКОМЕНДАЦІЇ
міжнародної науково-практичної конференції «Державне антикризове управління економікою в умовах глобалізації»

Обговоривши теоретичні та прикладні проблеми системи антикризового державного управління на пленарних засіданнях та в секціях за п'ятьма напрямками:

1. Макроекономічна політика в умовах відкритої економіки.
2. Моделі та інститути міжнародного антикризового регулювання.
3. Національні особливості державного антикризового управління економікою.
4. Антикризове управління економічним розвитком територій.
5. Стратегічні пріоритети та прогнозування довгострокової антикризової політики.

Учасники конференції дійшли висновків про доцільність таких рекомендацій:

- Теоретичним підґрунтям сучасного антикризового управління не може бути традиційний підхід, що спирається лише на ідеї «циклічного згладжування» та «формування загальної рівноваги ринковими методами». У ***теорію антикризового управління***, що є фундаментом антикризової практики, мають бути імплементовані такі поняття (явища), як «провали (обмеження) глобалізації», «глобальна фінансова нестабільність та її загрози», «віртуалізація економіки», «хибні очікування макроекономічних суб'єктів через асиметрію інформації» тощо.
- Реалізація ефективної практики антикризового управління передбачає внесення змін у діючі стратегії соціально-економічного розвитку країни та формування нових стратегій з врахуванням таких ***пріоритетів***:

- формування більшої адаптивності національної економіки до внутрішніх та зовнішніх збурень, на засадах більш повної реалізації ендогенних чинників економічного зростання,

- «доцільної відкритості» національних ринків для іноземних товарів та капіталів синхронно зі змінами конкурентоспроможності вітчизняних виробництв,

- перебудови соціальної сфери на засадах більшого соціального захисту економічно активного населення, згладжування надмірної нерівності розподілу доходів, ефективної взаємодії уряду, роботодавців, профспілок у досягненні соціального консенсусу тощо,

- перерозподілу повноважень та інструментів антикризового управління на користь регіональних (місцевих) органів влади, включно з розробкою регіональних антикризових програм, та узгодження їх на загальнонаціональному рівні для досягнення синергетичного ефекту,

- створення спеціальної програми стимулювання наукоємних інноваційних підприємств у тих сферах національної економіки, в яких

вітчизняні виробники мають реальні відносні переваги та можливості державної підтримки.

• Ефективне антикризове управляння має спиратися на сучасний ***інструментарій антикризових заходів*** з його адаптацією до умов української економіки та суспільства. Така адаптація передбачає низку заходів, а саме обґрунтування та подання у вигляді методик:

– системи індикаторів для вчасного оцінювання можливого збільшення національних та регіональних диспропорцій,

– стратегічних матриць розвитку з метою передбачення зон прискорених та уповільнених змін,

– системи взаємопов'язаних стимулів наукоємного та інноваційного підприємництва,

– показників граничних розмірів соціальної допомоги та визначення прожиткових мінімумів,

– вдосконаленої методики економічної безпеки з реалістичними пороговими значеннями індикаторів.

• Антикризове управління передбачає ***інституалізацію антикризових стратегій.*** Найбільш нагальними заходами такої інституціалізації за сучасних умов мають стати:

– Визнання у якості необхідних на загальнодержавному рівні показників та правил моніторингу й оцінювання ризиків збільшення макроекономічних дисбалансів,

– розподіл повноважень та відповідальності державних органів різних щаблів владної вертикалі за досягнення бажаних (нормативних) показників економічного та соціального розвитку, що передбачені заходами антикризового регулювання,

– вдосконалення практики розробки стратегій та цільових програм різного рівня шляхом відображення в них заходів з передбачення та запобігання кризових ситуацій,

– запровадження дієвого механізму узгодження монетарного та фіскального регулювання національної економіки для подолання кризових явищ та запобігання виникненню їх передумов,

– вдосконалення стратегічного планування на основі кластеризації економіки для виявлення точок економічного зростання територій та національної економіки загалом на основі реалізації конкурентних переваг,

– приведення динаміки обчислення та встановлення мінімальних ставок заробітної плати домашніх господарств у відповідність до динаміки продуктивності праці в економіці для уникнення надмірної диференціації доходів високо і низькооплачуваних категорій працівників,

– виявлення пріоритетів розвитку як суб'єктів господарювання, так і соціально-економічних пріоритетів розвитку держави в цілому за допомогою передбачень щодо механізмів, інструментів, методів та шляхів досягнення стратегічних цілей,

– переорієнтація бюджетування у бік збільшення обсягу бюджетних видатків на інвестування у державну інфраструктуру, яка сприятиме

економічному зростанню і дасть змогу підтримати реальний сектор і зайнятість, у поєднанні із зусиллями, спрямованими на мобілізацію ресурсів для захисту соціально незахищених категорій населення,

– запровадження системи макроекономічної оцінки ефективності державних антикризових управлінських рішень на національному та регіонально-муніципальному рівнях.

- Про рекомендації міжнародної науково-практичної конференції «Державне антикризове управління економікою в умовах глобалізації» інформуються такі ***органи державної влади:*** Національний банк України, Міністерство фінансів України, Міністерство економічного розвитку та торгівлі України, Міністерство соціальної політики України, Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, Державне агентство з питань науки, інновацій та інформатизації України, Київська міська державна адміністрація, Київська обласна державна адміністрація.